USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2017, č. j. 4450/17/5100-31462-704389, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 21. 2. 2018, č. j. 59 Af 27/2017 - 58,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Platebním výměrem ze dne 9. 2. 2016, č. j. 1152475/16/2601-70461-507184, vyměřil Finanční úřad pro Liberecký kraj žalobci daň z nemovitých věcí ve výši 25.918 Kč. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl a rozhodnutí finančního úřadu potvrdil.

[2] Žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec. Krajský soud řízení o žalobě v záhlaví označeným usnesením zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda byla kasační stížnost podána včas. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti totiž nelze prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.) a soud je povinen takový opožděný návrh odmítnout [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[5] Kasační stížnost je opožděná.

[6] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnut. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dnem určujícím

počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti je den doručení rozhodnutí (srov. § 106 odst. 2 s. ř. s.).

[7] Nejvyšší správní soud ze spisu krajského soudu zjistil, že usnesení bylo žalobci neúspěšně na adresu jeho bydliště doručováno ve čtvrtek 1. 3. 2018. Téhož dne byla stěžovateli v místě doručování zanechána výzva k vyzvednutí zásilky ve smyslu § 49 odst. 2 o. s. ř. Napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno fikcí ve smyslu § 49 odst. 4 o. s. ř. v pondělí 12. 3. 2018. Lhůta k podání kasační stížnosti tedy uplynula v pondělí 26. 3. 2018. Kasační stížnost byla doručena na elektronickou adresu Nejvyššího správního soudu teprve v úterý 27. 3. 2018, tedy opožděně.

[8] Nejvyšší správní soud dodává, že nepřehlédl podání stěžovatele doručené krajskému soudu dne 12. 3. 2018. I pokud by toto ne zcela jasné podání mělo být považováno za kasační stížnost, nebylo by možno k němu přihlížet, neboť bylo učiněno elektronickou poštou bez zaručeného elektronického podpisu a tedy se k němu dle § 37 odst. 2 s. ř. s. nepřihlíží, protože nebylo v týdenní lhůtě doplněno.

[9] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro opožděnost podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[10] O nákladech řízení rozhodl soud podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu